

..עמידר" מכרה את שגב ל..תנועה להפצת התורה" תמורת 1 ל"

1960

הפיתרון "הנאות המועיל" לדעת קניג היה, כמובן — העסקת פועלים מעכו בעי בודות יזומות באיזור שגב.

"פרס זרק את הפיגוריות שלו עם הבעיות שלנו"

הבעיות בשגב החלו ארבע שנים אחרי הקמת היישוב. לא היתה עבודה לצעירים שחזרו מהצבא. מספר משה מילר, קר בוצע לשעבר, שהגיע לשגב אחרי ש השתחרר מהצבא, כשנשא לאשה את מרים, תושבת המקום:

"אני זוכר שב-1960 הגיע לכאן שימי עון פרס. הוא היה אז סגן שריהביטחון. התאספנו במועדון ודיברנו. שימעון פרס היה מאוד נחמד. הוא רשם את כל הבעיות שלנו על קופסת סיגריות. ואחרי שהי לך, זרק את קופסת הסיגריות שלו יחד עם הבעיות שלנו לתוך הפח."

1963

"הילדים הנחמרים מהריאלי התארחו אצלנו ואחריכך עשו לנו אמבוש"

מספר מדר זקינז, שהוא ואחיו מעבדים עדיין חלקת אדמה בת 50 דונם: "כש תפסנו שאיש לא רוצה לעזור לנו, החי טנו להתארגן בעצמנו. הקמנו אגודה חקי לאית, ורצינו לעבד אדמות. לפני זה היה אצלנו גרעין יודפת של תנועת הצופים. ילדים נחמדים מבית הספר הריאלי בחיי פה. הם התארחו כאן, עד שיכינו להם את הקיבוץ שלהם. אחריכך עלו לקיבוץ. כשרצינו לחרוש את האדמה שלנו, באו הבחורים הנחמדים מיודפת בת 10 בלילה ועשו לנו אמבוש. הרביצו מכות ואמרו שהאדמה שלהם."

1964

קניג רצה לעשות משגב כני ברק גילית

לשגב הגיע רבת מל"ת — תנועה להי פצת התורה, שנמכה על ידי המיליארדי רים סיר אייזיק וולפסון ושמואל אייזני ברג. אנשי שגב שמחו. הם חשבו שסוף סוף יתחיל יישובם להתפתח. לא היה להם דבר נגד הדתיים. רק אחר כך הת ברר להם שהכוונה שונה לחלוטין: אנשי חל"ת היו אמורים לרשת את אנשי שגב, ולא לגור בהים. באותו יישוב, ישראל קניג הבחיר זאם מאוחר יותר, כשהודיע לתושבי שגב שיש לו חזון: "שגב תהיה בניברק הגלילית."

1967

אנשי תל"ת אירגנו הסעות בכר הארץ כדי לסק את אנשי שגב מיישובם

במילחמת ששת הימים גויסו הגברים של שגב. תלמידי הישיבה היו במקום, והגיעו לנשים וילדים. הם ירקו כש חלפו עליהם "הגויים" המקומיים, והשי מינו קריאות גנאי לעבר הנשים שלבשו בגדי קיץ קלים. כשחזרו הגברים, החלו מנהלי הישיבה, בעידוד אנשי משרד הפנים, לערוך לתושבי שגב סיורים בארץ. הם גם הבטיחו להם עזרה אם יעקרו מהיישוב.

1968

"אין טעם להעסיק את תו שבי שגב בעבודה יזומה"

הממונה על מחוז הצפון, איש משרד הפנים ישראל קניג, החליט לזרז את תהליך פינויים של אנשי שגב, פשוט על ידי נישולם מעבודה. בחתימת ידו שיגר את המכתב הבא:

"אל מר רשבה, משרד העבודה, חיפה. הנדון: תושבי שגב — תעסוקה. נוכחתי לדעת שאין טעם להמשיך ול העסיק את תושבי שגב בעבודה יזומה במקום, כי היא לא מביאה כל תועלת ליישוב... אודך אם תואיל לבוא בדברים עם מר סמט. קצת מחוז עכו, למציאת פיתרון נאות ומועיל לבעיה זו."

1972

"צד ב' ישלם לצד א' דמי שימוש סימליים בסך 1. לירה"

גם הסוכנות היהודית וחברת עמידר, שלה היו שייכים הבתים בשגב, נרתמו לעגלת משרד הפנים ותל"ת. בין עמידר ותל"ת נערך חוזה מדהים. חברת עמידר הממשלתית העבירה לרשות תל"ת את כל המיבנים בשגב. מיבני ציבור ובתים שבהם התגוררו התושבים הוותיקים. למעשה נמכר היישוב על יושביו לאנשי תל"ת, וכל זה — תמורת לירה ישראלית אחת! איש לא טרח להודיע על כך לתור שבים שנמכרו.

1975

תל"ת הביאה את הרב הלפרין, מומחה לקראטה, כתיגבורת

המתחות בין אנשי תל"ת ותושבי שגב הגיעה לשיא. כשניסו אנשי תל"ת לממש את החוזה שחתמו עם עמידר ולגשל את אנשי שגב. קטנות היו מעשה שבכל יום, אנשי תל"ת הביאו את רפאל הלפרין, הרב בעל השרירים, כדי שיטיל את אימתו על אנשי שגב.

1976

ג'מאל טרבייה, ראש המועי צה המקומית בסכנין: אני רוצה לאמץ אותם!

אנשי שגב החליטו להחזיר את תעור דותיהויו ופינקסייהמילואים שלהם, לאות מתאה. הם שיגרו אותם אל ראש הממשלה דאז, יצחק רבין. התשובה היתה: נזיפה מראש הממשלה. שטען שהחזרת תעודות זיהוי ופינקסייהמילואים היא עבירה על החוק.

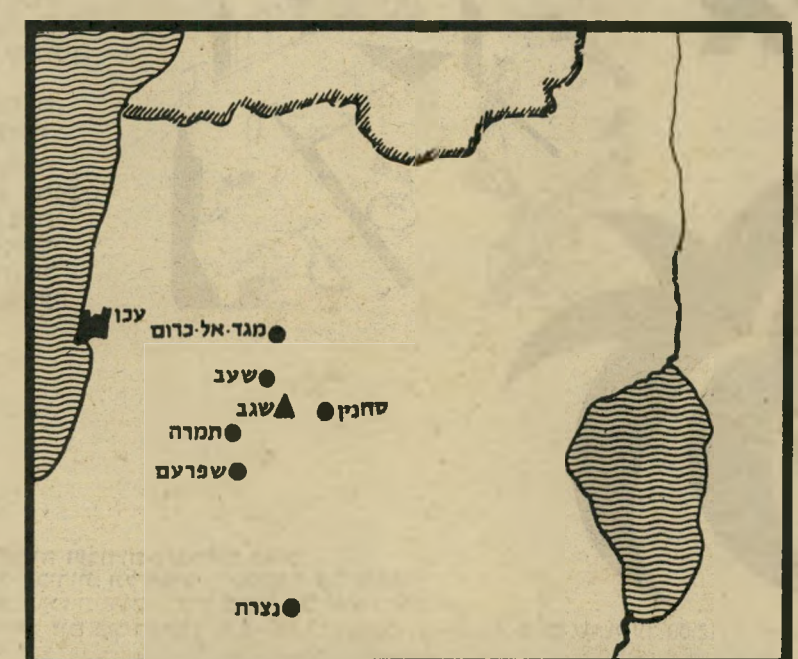
באותה שנה הסירה המועצה המקומית נעמן את חסותה משגב. עכשיו לא נותר לאנשי שגב אב או אם, ראש המועצה המקומית בסכנין, ג'מאל טרבייה, שהיה ארח אצל ידידיו בשגב וראה עד כמה עגום מצבם. הציע לאמץ אותם במסגרת המועצה המקומית סכנין, כאשר נודע הד בר לישראל קניג, איים על טרבייה כי

ייקצץ בתקציבי המועצה המקומית שהוא עומד בראשה.

1977

הוועד המקומי לא שייכם ותאורת הרחוב נותקה

קיסר הגליל, ישראל קניג, מינה וועד מקומי בן שלושה אנשים, שאף אחד מהם אינו תושב המקום — כולם אנשי משרד הפנים. אחד מאנשי הוועד — הרב רפאל טוב — היה גם איש תל"ת.

אי יהודי

מושב שגב הווה מעין אי יהודי במרכזו של הגליל התחתון. מלבד אירועים יוצאי דופן, כמו יום האדמה, היה זה איזור שקט. עכשיו מנסים אנשי משרד החקלאות והסוכנות, לרסס את האיזור במיצפורים, שכונות של וילות, שהגרים בהן עובדים בעיר, ואז ספק אם השקט באיזור יישמר.

איש שגב מדר זקינז, הכושי עשה את שלו, עכשיו הוא יכול ללכת"

הוועד הזה, שהיה מופקד על ענייני הכספים של שגב, דאג לא לשלם את חשבונות החשמל. התוצאה: באותה מל ניתקה את תאורת הרחוב. באותה שנה ויתרו אנשי תל"ת על הרעיון להי קים בשגב את בניברק הגלילית, והחלו לגטוש את המקום.

1978

כסוכנות החליטו להעביר את שגב לירי גרעין עצמון

הסוכנות החליטה לפנות את כל אנשי שגב — ולהנחיל במקומם את אנשי גר עין עצמון. "שעברו בחינות גרפולוגיות", כפי שאומרים בשגב. בסיוע כוחות מיש טרה גדולים הגיעו הדחפורים הרסו 14 מבתי המושב. ההורסים לא היו מצויידיים בצווייהריסה, כחוק. דבר זה הוכח מאוחר יותר בבית המישפט.

1980

הכושי עשה את שלו, הכושי יכול ללכת

מישרד הפנים, הסוכנות היהודית, מיש רדהחקלאות והוועד המקומי של שגב עושים הכל כדי לחנוק את התושבים. סוגרים את המרפאה. סוגרים את הנות המכולת. מפסיקים את שירותי משרד הרווחה. עוד שבעה בתים נהרסים בסוף השנה. מדר זקינז אומר: "אחרי 25 שנים רוצים לזרוק אותנו. הכושי עשה את שלו, הוא יכול ללכת."

1981

"אנחנו נשארים!"

כל אנשי שגב שעזבו שוחח כתב העו לט הזה חזרו כאיש אחד על אותם דברים: "אנחנו אוהבים את המקום. זהו ביתנו." כל המפרנסים עובדים. הם מתחננים שי יתנו להם להרחיב את בתיהם. הם אינם יודעים מה עוד נותר להם לעשות מול הלחצים המופעלים עליהם מכל עבר, אך הם אומרים: "אנחנו נשארים!"